

Canım Türkiyem Ve Dostları

– S.Karagöz · 20 Ağustos 2016

Ben belgesel izlemeyi çok severim özellikle de vahşi yaşam belgesellerini. Eskiden beri en büyük arzumun Kenya, Tanzania ve Madagaskar'a gitmek ve Masaimara nehrinde Afrika antiloplarının verdiği ölüm kalım savaşını , 7-8 ton ağırlığındaki fillerin aslanlar tarafından nasıl avlandığını yerinde görmek olduğunu beni tanıyanlar çok iyi bilirler.

"VAHŞİ YAŞAM" tamlaması bana çok acımasız geliyor, zira orada yaşananlar; hayvanların yalnızca karın doyumak ve hayatlarını devam ettirebilmek için yaptıkları içgüdüsel davranışlardır.

Afrika'daki olaylara vahşet diyorsanız eğer; Orta Doğu'da yaşanan katliamlara ve bizdeki yansımalarına ne ad vereceksiniz?

Asıl vahşet; bugün Orta doğu'da ve dünyanın geri kalmış ülkelerinde yapılan katliamlar ve zulümlerdir. O coğrafyada yaşayan insanların genç-yaşlı , kadın-çocuk , sivil- asker demeden , atılan bombalarla ya da kuşatma altına alınıp aç-susuz bırakılarak veya memleketlerini bırakıp can korkusuyla kaçarken başka ülkelerin denizlerinde can vermelerine sebep olmaktadır VAHŞET!!!!

Afrika' da 20-25 aslan karınlarını doyurabilmek ve yavrularını besleyebilmek için ölümü göze alarak, kocaman bir fili gözlerine kestiriyor, onu sürüden ayırıyor, sonra da yere devirip içgüdüsel yöntemlerle öldürüyor ve yiyorlar. Acıkıncaya kadar bir daha hiçbir hayvana zarar vermiyorlar.

Ya Orta doğu'da yaşananlar?

İnsanlar insanları öldürüyor!

Niçin?

Petrol ve yeraltı kaynaklarını sömürmek için !!

Daha rahat ve iyi yaşamak için !!

Güç göstermek için!!

Her fırsatta: "BARIŞ , DEMOKRASİ , İNSANCA YAŞAMAK , İNSAN HAKLARI !!" nutukları attıklarına bakmayın ,

Çünkü bu kavramlar yalnızca kendi toplumları için geçerli !

Çünkü o zavallılar insan değil!

Çünkü bu dünyayı ALLAH yalnızca onlar için yarattı!!

Düşündükçe kinim, nefretim artıyor.

Gelelim bize : Orta Doğu'daki yaşananlar bizi neden rahatsız ediyor?

Oradaki yangının kıvılcımları bazen bilerek, bazen bilmeden bizim ülkemize sıçratılıyor ve Canım Türkiye'min de bir yangın yerine dönmesi için uğraş veriliyor.

Bir senaryo yazılmış ve uygulamaya çoktan başlanmıştı: hedef Canım Türkiye'm.

İpin ucunu takip edersek olaylar bizi birinci dünya savaşına götürür.

28 Temmuz 1914 yılında Ferdinand ve karısı öldürülünce, dünya birbirine giriyor ve ne olduğunu anlamadan, Avrupa' nın ortasında başlayan çarpışmalar, Orta Doğu' ya ve bizim topraklarımıza taşınıyor ve hiç ilginç yokken, yangının tam ortasında buluyoruz kendimizi.

Sonuç : Savaşan diğer ülkeler sanayileşti, kalkındı, medenileşti, güçleri ve ekonomileri katlanarak arttı. Bize ise paramparça bir vatan, resmi kayıtlara göre 1.300.000 şehit ve yıllarca sürececek açlık, sefaletle beraber bir türlü yakamızı bırakmayan batının faşist baskısı kaldı.

Bilinçli bir şekilde savaşın içine sürüklendik.O zaman da hedef: Orta Doğu ve Türk topraklarıydı.

O gün bu gündür ne zaman kafamızı kaldırsak , ne zaman bir atılım yapmaya kalksak hep batının tehdidiyle karşılaşıyoruz :

"Dikkatli ol haaa!! Bak ,gözüm üstünde!! "

Batı ve özellikle Amerika için söylenen bir söz var : "Amerika'nın dostu, düşmanı yoktur ; çıkarları vardır."

Onlar oldukça realist, biz ise bir o kadar duygusal bir milletiz.

"Dostlarımız için her türlü fedakarlığı yaparız !!"

Sonra ne mi olur?

İşte 15 Temmuzda olduğu gibi dostlarımız bizi sırtımızdan vurur.

Bırakalım bu duygusallığı artık, onlar gibi olalım .

CANIM TÜRKİYE' mi o kocaman fillere benzetiyorum; ne çok hırpaladılar, ne çok uğraştılar ama hala dimdik ayakta ve geleceğini sağlam temeller üzerine kurmaya çalışıyor.

Orta doğu alev alev yanıyor. Biz sabrediyoruz , dişimizi sıkıyoruz.

Gözlerimiz doluyor, içimiz yanıyor orada soydaşlarımız ve diğer insanlar katledildikçe.

Eller tetikte bekliyoruz şimdilik , bir türlü o tetiğe basamıyoruz.

Korkmuyoruz elbette!!!

Biz herkesin yaşam hakkına, hukukuna ve toprak bütünlüğüne saygı duyuyoruz.

Amaaa sabrımız taşarsa bilsinler ki ; Biz Çanakkale'de , Sarıkamış'ta , Kutul Amare' de yalınayak , aç , susuz, kar- kış demeden vatanın ve milletin varlığı için ,gözünü kırpmadan can veren o kahraman şehitlerimizin torunlarıyız.

Bilsinler ki ; eğer vatanımızın bir santimetre toprağına ,istikbalimize ya da istiklalimize göz dikecek olurlarsa 78 milyon bir an bile düşünmeden canını vermeye hazırdır.

Bunu 15 Temmuzda Dünyaya gösterdik.Onlar gücümüzü fark ettiler ama bundan sonra da farklı yollardan üstümüze geleceklerdir.

Her şeye hazırlıklı olmalı, birlik ve beraberliğimizden ödün vermeden sımsıkı kenetlenmeliyiz.

Artık duygusallığı bir yana bırakıp uluslararası literatürde dostluğun ne anlama geldiğini çok iyi kavrayıp, onların anladığı anlamda onlarla "DOST !!" olmalıyız:

"TÜRKİYE' nin dostu yoktur,çıkarları vardır."

Saygılarımla

Sebahat Karagöz